

Emissio[n] - Førretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 8.

August.

1910.

Skandinavien.

"Dig, Herre! hører Majestæt og Vælde og Hærslighed og Sejer og Ere til; thi alt i Himmel og paa Jord er dit, ja, dit, Herre! er Riget, og du er opføjet over alt til et Hoved. Og Rigdom og Ere er for dit Ansigt, og du regerer over altting, og Kraft og Vælde er i din Haand; og i din Haand staar det at gjøre alt stort og stærkt. Og nu, vor Gud! vi takke dig og love din Hærsligheds Navn." 1 Kron. 29, 11—13. Disse Ord kom fra Kong Davids Hjerte, da han saa, med hvilken Redebonhed Folket stod ham bi i at fremme Herrens Sag. Han vidste meget vel, at det ikke var hans Dyrkighed eller Beltalenhed, der var Aarsagen til, at Folket gav "frivilligen" og "af et reisskaffent Hjerte", men at det var fra Herren. — "Thi hvad er jeg, og hvad er mit Folk, at vi skal have Kraft til at give frivilligen, som det her er set? thi det er alt af dig, og af din Haand har vi givet dig det." Vers 14. Naar jeg nu ser tilbage paa de nys affluttede Aarsmøder i Skandinavien, saa føler jeg, at jeg af Hjertet kan gjøre Davids Lovsang til min. Det var nogle velsignede Møder, der sikker vil bære gode Frugter. Guds Land var til Stede i et rigt Maal, og jeg tror, vi kan kalde disse Møder for Velkæssmøder af den rigtige Slags. Det er saa velsignet at være Bidne til, at Gud gaar foran sit Folk, at han er sine Børns Leder, og at det er ham, der virker for dem. Det har ofte glædet os at læse om dette; men det er dog langt hærligere at erfare det — se det med vores Øyne og føle det i vores Hjarter. De mange, der ved disse Møder stod op for Herren og overgav sig paa ny eller for første Gang, ja, indviede deres Liv til ham og hans Sag, er et levende Bidnesbyrd om, hvad Herren vil gjøre for sit Folk, og hvad der kan udrettes, naar han saar Lov til at virke for og lede os.

Brodrene L. R. Conradi, W. A. Spicer (Amerika) og Dr. A. B. Olsen (England) overværedre disse Møder og var til stor Hjælp og Velsignelse, og vi satte stor Pris paa deres Arbejde. Vore egne Missionsarbejdere (Vægerne iberegnet) gjorde ogsaa, hvad de kunde for at bidrage til vellykkede og velsignede Aarsmøder. Det samme gjælder vores Søsænde i Almindelighed. De var fremmødt talrigere end ellers — i Kristiania ca. 400, Linköping ca. 200, Björneborg ca. 100 og i København

ca. 500 —, og man mærkede tydeligt, at de var kommen med et Ønske om at blive velsignet og være til Velsignelse. Herren hørte de mange Bønner, der blev opsendt for disse Møder, og han besøgte sit Folk, tækst være hans store Navn!

Unionen henstillede til de lokale Konferenser at optage (ved disse Møder) en særligt Kollekt til et Hjælpefond for Missionen i Rusland, den latinske Union og Orienten og lovede selv at give et tilsvarende Beløb. Det er nemlig vor Hensigt at indsamle 37,000 Kroner i Europa i dette Øjemej og paa samme Maade, som vores Søsænde i Amerika nu indsamler 300,000 Dollars til den udenlandiske Mission. Denne Kollekt ses saaledes ud: Norge 340 Kr., Sverige 385 Kr., Finland 127 Kr. og Danmark 1001.51 Kr. Desuden gav den norske og danske Konferens hver 1000 Kr. til samme Fond.

Af nye Bestemmelser, som toges ved disse Møder, skal her nævnes følgende: Fred Anderson (Finland) overtager Ledelsen af vor Mission i Norrland (Sverige), L. Muderupach træder i hans Sted som Formand for den fynske Konferens, og N. P. Nielsen (Norge) flytter til Skodsborg for at flyttes til Skolen og Sanatoriet. Fred Anderson har virket med Held i Finland, og det var derfor et stort Øffer for vores fynske Søsænde at lade denne flittige og virksomme Broder rejse, men da de hørte om den store Trang til Arbejdere Norrland, og da de troede, at det var Herrens Vilje, sagde de med Taarer i Øjnene: „Se Herrens Vilje!“ Det var heller ingen let Sag for Broder Anderson med Familie at tenke paa at forlade Finland, hvor de har faaet mange trofaste Venner, og hvor Herren saa rigelig har velsignet deres Arbejde. Men Kældet lyder, og de føler det som deres Pligt at følge. Den norralanske Mission hyder dem hærtligt velkommen, og vi er overbevist om, at Guds rige Velsignelse følger med dem, og at de skal blive til stor Velsignelse i denne trængende Missionsmark.

Sjønt Danmark beklagede meget at skulle miste en saa værdifuld Arbejder som Br. Muderupach, og sjønt Konferensen meget nødigt ønskede, at han skulle forlade Arbejdet i Danmark, saa gav den dog sit Samtykke af Hærslighed til og Interesse for Missionen ude for Danmark. Og en Henvælling til Konferensen om at lønne Br. Muderupach til Nytaar samt sende 1000 Kr. med ham til den fynske Konferens blev enstemmig vedtaget.

Det er ikke uden Opfrelse fra Br. og Søst. Munderspachs Side, at de nu med Familie rejser bort fra deres mange Venner i Danmark hen til et Land, hvis Sprug de ikke forstaar, og hvis Sæder og Stikke er dem tildels ukjendte. Og dog reiser disse Hære Søstende med Glæde, fordi de tror, det er Herren, der kalber dem. De tager sat paa deres nye Gjerning tillidsfulde, overbeviste om, at han, der sagde: "Se, jeg er med eder alle Dage intil Verdens Ende," ogsaa folger med dem, og det gør han sikkert ogsaa. At vore Søstende i Finland vil modtage dem med Varme og Hengivenhed, det visste sig allerede under Konferensen i Björneborg, hvor Broder Munderspach fik et hjerteligt Velkommen.

Med Broder Nellsens Vortreise fra Norge mistet den norske Konferens en af sine bedste Missionsarbejdere uden at faa nogen (udefaa) igjen. Broder og Søster Nelsen har virket i Norge i mange Aar og vundet mange Sjæle for Sandheden, og det er derfor forstaaeligt, at Konferensen meget nødigt ser dem rejse; men lad os have, at Broder Nellsens Arbejde ved Skolen og Sanatoriumet vil bidrage til, at mange flere norske Clever beviser Skolen, hvad der saa (i en nær Fremtid) i Virkeligheden er ensbetydende med et større Antal Missionsarbejdere i Norge.

Fra den 1ste Jan. 1911 at regne vil den norske og danske Bogmission udgjøre et Fællesforetagende med Hovedkontor i Kristiania og under Unionens Ledelse. Broder Jens Olsen er valgt til Bestyrelsen; men for ovrigt bliver det den norske og danske Konferensbestyrelse, der vil lede og drive denne Forlagsvirksomhed, og vi tror, at denne Bestemmelse vil resultere i et større Salg af vor Litteratur og et bedre Samarbejde mellem de to Konferenser.

Ifølge Statistikken fra vort Unionsmøde (der kun afholdes hvert andet Aar) har vi 86 Menigheder i Skandinavien og 3028 Medlemmer. Vi har 18 ordinerede Prædikanter, 5 Proveprædikanter, 18 Bibelarbejdere og ca. 100 Kolportører. Vi har døbt og optaget 577 i de sidste to Aar. Hele Tienden i alle Konferenserne beløber sig til Kr. 175,982.82 og Bogsalget til Kr. 542,455.80. Unionen er nu selvunderholdende og har desuden sendt Kr. 35,719.23 til Generalkonferensen — den europæiske Afdeling — de sidste to Aar. Vi har meget at takle Gud for, og dersom vi folger ham og hans Ord og vandrer ydmigt for ham, skal vi se langt større Ting. Lad os tjene og elske ham og være tro i alle Ting!

J. C. Raft.

Danmark.

Blandt Menighederne.

Salmisten udbryder: "Herren har gjort store Ting for os, hvorfor vi er glade." Har Herren gjort store Ting for dig, Broder og Søster? Det er nemlig det, han længes efter. Han gør ikke Fortjel paa Personer; der er ingen Persons Anseelse hos ham. Hvis han ikke har gjort store Ting for dig, da maa der være noget, som har hindret ham i at gjøre det. Men det, som har hindret ham fra at gjøre "store Ting" for dig, er ikke at føge hos ham. Det er hos dig, at Hindringen ligger. Ryd bort disse Hindringer, og Herren vil gjøre "store Ting" for dig, og da vil du ogsaa blive glad. Naar du er glad, da vil andre se det, de vil høre derom, og de vil ligeledes blive glade. Da er du ikke alene nær Guds Rige; men da er du indlemmet i samme; thi Guds Rige er ikke Mad og Drikke, men Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand. Der kan være mange forskellige Slags Hindringer, som funde nævnes, og som

maa overvindes, førend Herren kan gjøre store Ting for dig. Vandrer du i Lyset, ligesom han er i Lyset? Trod du i Virkeligheden det, du mener dig at tro angaaende den nærværende Sandhed? Er du en tro Husholder over det, Herren har betroet dig? Elster du Gud af dit ganske Hjerte og din Næste som dig selv? Hvis du noxe vil undersøge disse faa Spørgsmål, som her er stillet, maaske du da vil finde, at du er kommen tilkort paa dette eller andre Omraader. Faar denne Sag ordnet snarest muligt, borthyd alle Hindringer, og Herren vil, som han har lovet, gjøre store Ting for dig. Du vil da blive glad, og andre gjennem dig vil blive glade. Da vil du finde din Erfaring i den 145de Salme. Læs dette og se, om dette har været din Erfaring. Hvis ikke, da syns dig, saa det maa blive din Erfaring.

Siden Årsmødet har jeg besøgt Menighederne, hvilket har været til Opmuntring for mig, og jeg haaber ogsaa for Menighederne, jeg har besøgt. Jeg har været i Hadsund og Skelund. Herren har gjort store Ting for Søstende der, og de er glade. De legger nu Planer til i Skelund at bygge et Forsamlingshus. En Byggeplads nær ved Bedum Station er allerede kjøbt og betalt, og de lever i Haabet om, at et Guds Hus snart maa blive bygget der, hvilket ogsaa vil være et Vidnesbyrd for Sandheden.

Fra den 8de—10de Juli var jeg ved Københavns Menighed, hvor vi havde Daab Fredag Aften. 5 Sjæle fulgte deres Meier i Daabs Bande, hvilket ogsaa bragte Glæde til Menigheden der saavel som til de forskellige Hjem, hvorfra de var Medlemmer, som blev døbte. Maaske Herren bevare dem alle, at de kan fremme hans Sandhed og forlynde hans Dyder.

Den 15de og 16de var jeg i Lille Nørlund, hvor vi havde en velsignet Stund sammen. Der havde vi ogsaa Daab Sabbaten. 4 unge Søstende blev paa deres Behændelse døbte og indlemmede i Menigheden, hvilket var os alle til stor Glæde. Maaske de hjælpe unge Søstende saavel som hele Menigheden der volse og forfremmes i vor Herres Jesu Kristi Maade og Kundstab.

Efterårs møderne.

Som allerede bekjendtgjort vil der blive afholdt 3 Efterårsmøder i Landet. Det første Møde vil afholdes i Odense fra 9de—11te Septbr. i Missionshotellet "Ånsgårs" Sal, beliggende paa Hjørnet af Hans Tausens Gade og Vindegade. Det første Møde begynder Fredag Aften Kl. 8. Jeg haaber, at det vil blive muligt for mange af vore Søstende paa Hjem at overvære disse Højtidsdage. Undertegnede og Broder N. P. Nelsen, der finder det paakrevet for sin fremtidige Virksomhed ved dette Tidspunkt at være i Danmark, vil lede disse Møder under Guds gode Aands Beslejning.

Det næste Møde afholdes for Jyllands Bedkommende i Randers fra den 16de—18de Septbr. Møderne afholdes i Forsamlingshuset i Søren Möllers Gade. Jeg haaber, at de omkringliggende Menigheder vil blive godt repræsenteret ved denne Anledning. Første Møde aabnes Fredag Aften den 16de Kl. 8. Br. Raft har lovet at overvære dette Møde, ligeledes Br. N. P. Nelsen og undertegnede. Maaske ogsaa dette blive et godt og velsignet Møde. Lad os bede derom og arbejde derfor. Det tredje Møde afholdes for Vendsyssels Bedkommende i Forsamlingshuset i Jerslev fra den 23de—25de Septbr. Første Møde Fredag Aften Kl. 8. Vi venter, at de samme Brodre, som kommer til Mødet i Randers, ogsaa vil komme til Jerslev og leve Møderne der; men først og fremst er vi ved alle disse Møder afhængig af Guds gode Aands Nærvarelse. Maaske vi nu berede vores Hjem og Hjertet, for at vi kunne modtage meget, ja alt det, som Herren byder os ved disse Møder, da vil det

bringe os stor Glæde, og mange vil gennem os blive glade.

Maa Herrens skjermende Haand være over Menighederne saavel som de af vore kjære Søfende, som bor paa ensomme Steder, maa vi alle holde Skridt med Sandheden, og maa vi ved Guds Hjælp og Bistand sejre over alle Hindringer og berede os for Dagen, som haster saare, er min Bon for eder alle.

Eders i Sandheden forbundne Ejener,
C. C. Jensen.

Helsingør og Skodsborg.

Igjennem Vinteren og Foraaret har jeg arbejdet i Helsingør, Skodsborg og noget i København. I det nye Åar har Interessen i Helsingør ikke været saa stor, men en lidet Skare har trofast besøgt Moderne, og for 14 Dage siden døbte jeg 9 af dem i en Skovs nær ved Byen. Der er flere, som staar os meget nær, og som jeg venter snart følger de andres Eksempl.

I Skodsborg har jeg holdt regelmæssige Moder gjennem hele Vinteren i vort nye smukke Kapel. Der har gjenemganga veoret god Interesse. Derfra har jeg i indeverende Åar døbt 13 Sjæle, og flere staar os nær. I København har jeg døbt 7 Søfende foruden en Del, som kom til Aarsmødet fra forskellige Steder for at modtage Daab i Forbindelse med Konferencemødet. — Herren har visselig været god imod mig og velsignet min Virksomhed, sjælt den har været mangelfuld og ringe.

Naar jeg nu efter Brødrene Duske rejser til Finland, der fremtidig skal være min Arbejdsmark, føler jeg mig tilskyndet til at bringe den danske Konferens og alle Søfende en hjertelig Tak for den Tid, jeg har faaet Lov til at virke i Danmark. Ingen ved bedre end jeg selv, hvor store Mangler, der han flebte ved mit Arbejde, men jeg er taknemmelig for den Overbærenhed, hvormed jeg altid er blevet modt. At Konferensen vil lønne mig indtil Nytaar og endvidere har skenket den finske Konferens 1000 Kr., er jeg ogsaa meget taknemmelig for paa det Lands Begue, der skal høste Gavn deraf, og som skal være vort fremtidige Hjem. Edsag os nu ogsaa, kjære Søfende, med eders Bonner. Vi føler, vi trønger til dem, og de vil kunne holde os oppe, naar vi møder Vanskeligheder, og give os Mod i Striden. Vi vil naturligvis ofte tænke paa Danmark og Arbejdet her og bøde for det! Lad os alle være trofaste, saa vi maa mødes for Herrensrone i den nye kjonne Stad!

Eders ringe Broder i Kristus,
L. Muderupach.

Skodsborg den 2den Juli 1910.

Bjørup.

Herværende Søfende ønsker at gøre Medfølende i Sandheden bekjendte med, at vi ved Guds Maade har funnet organiseret en Sabbatsstole her. Vi ønsker ved Lesning af Guds Ord og ved Bon at vokse op til Kristus og blive mere bestyrkede i vor Tids Sandhed. Vi vilde gjerne være Jesu Bidner paa dette Sted. Vort Duske og Forbentning er, at der ogsaa her maa findes Sjæle, der vil elske Guds Sandhed, og at vi ogsaa her funde saa en lidet Menighed af saadanne, som holde Guds Besatninger og har Jesu Tro.

En kjærlig Hilsen til alle, der elsker Sandheden, fra Søfende paa Bjørup.

Ant. Christensen,

Rapport over Tiende og F. D. Offer fra Menighederne i Danmark for April Kvartal 1910.

Menighederne Navne	Tilal Medlemmer	Tiende		F.-d. gaver	
		Kr.	Ore	kr.	Ore
Aalborg	56	60	38		
Aarhus	46	350	60		
Arden	16	106	20	2	16
Bronderslev	22	44	95		
Dronninglund	34				
Faaborg	11	197	27		
Fejø	3	314	00	200	00
Frederikshavn	72	437	74	4	30
Gabjund	12	2763	50		
Holbæk	8	35	63		
Hørup	15	118	80		
Jerslev	51	258	00		
København	226	1916	00	45	00
Lille Norlund	33	349	45	15	15
Odense	22	178	67	12	95
Randers	62	721	19	22	69
Ringe	21	36	95		
Sindal	30	75	50		
Stelund	34	160	93	8	60
Skodsborg	186	1285	74	40	26
Balsomagle	22	152	11		
Bejle	38	26	94		
Entelte		255	76	1	00
Unionstolen				11	55
	1020	9845	71	363	66

Jens Olsen.

Rapport fra Sabbatsstolerne i Danmark for April Kvartal 1910.

Skolens Navn	Tilal Medlemmer	Gaver til Sabbatsstolen		Gaver sendt til Distrikts- sekretæren	
		Kr.	Ore	Kr.	Ore
Aalborg	38	24	54	24	54
Aarhus	29	22	43	15	51
Arden	7	9	10	9	10
Bjørup	18	4	87	4	87
Bronderslev	19	9	26	9	14
Børup	9	12	87	12	87
Dronninglund	39	6	72	6	72
Faaborg	11	7	52	7	52
Fejø	3	4	85	4	85
Frederikshavn	61	27	80	27	65
Gislinge	9	8	59	8	59
Gabjund	14	18	28	18	28
Helsingør	10	35	88	25	88
Hjørring	5				
Hobro	3	5	31	5	31
Holbæk		1	20	1	20
Hørup	5	10	00	10	00
Jerslev	49	18	37	18	37
Kølsding	8	2	00	2	00
København	140	77	25	77	25
Lille Norlund	31	25	80	25	80
Odense	33	20	12	20	12
Randers	47	34	12	32	72
Ringe	18	8	50	8	50
Rubjøbing		4	35	4	35
Sindal	28	15	52	15	52
Stelund	32	26	80	26	80
Skodsborg	165	111	92	111	92
Svendborg		4	25	4	25
Balsomagle	12	4	64	4	64
Bejle	21	10	33	10	33
Øster Bræ	7	3	30	3	30
Bogagenterne		9	34	9	34
Kollekt ved Aarsmødet		151	66	151	66
Unionstolen	38	12	54	12	54
Entelte		8	60	8	60
	908	758	63	750	04

Christian Pedersen.

Missionsskolen i Skodsborg begynder ogsaa i Aar den 1ste November. En ny Katalog om Skolen vil om kort Tid blive faerdig og vil kunne erholdes tilsendt ved henvendelse til Rentoret i Akersgaden 74, Kristiania, eller til Skolens Forstander, Erik Arnesen, Skodsborg, Danmark, der gjerne vil høre fra saadanne, som tænker paa at overvære Skolen i det kommende Aar.

En flink og dygtig Pige kan straks eller senere faa Plads som Kolleger (Tomitru), god Lon og eget Bærelse.

En ikke for ung Pige kan til 1ste Novbr. faa Plads som Stuepige. Tillige kan nogle Brodre fra 14 Aar og opad faa Plads. God Lon og penge Bærelser; Sabbatsstole og Mode om Sabbaten.

Eventuelt kan enkelte Søstrende til enhver Tid faa Plads. P. A. Hansen, Bjørum pr. Hvorupgaard.

En yngre eller øldre Mand (Sabbatsholder) soges til 1ste November til et mindre, veldrevet Landbrug paa Bornholm, hvor Manden er svagelig. Striv til Martin Kjøller, Skovly pr. Clemens, Rønne.

En ung Karl (16 $\frac{1}{2}$ Aar gammel), der er vant til al Slags Landarbejde, ønsker Plads hos Søstrende. Han er en flittig og flink ung Mand og tilhører vort Samfund. Striv til: Møller Hans Petersen, Østerby, Fejs.

2 Piger, 19^{og} 24 Aar gammel, ønsker Plads hos Sabbatsholder til 1ste Novbr. Man bedes henvende sig til Gaardejer Jakob Kristian Petersen, Lille Nørlund, Skast.

En ung Pige ønsker Plads enten som Husbestyrerinde eller som Hjælp for en Husmoder, der er svagelig eller syg. Nærmere ved Debora Andersen, Østerby, Skagen.

Bidnesbyrd om Hjemmet.

"**Lad Mand og Hustru** overveje, hvorledes de kan gjøre hinanden lykkelige, og aldrig forsømme de smaa Opmærksomheder og smaa venlige Handlinger, som bringer Glæde og giver Lyst. Der bør være fuld Fortrørlighed mellem Mand og Hustru. . . Aldrig bør de i Boruenes Nærværelse kritisere hinandens Planer eller drage hinandens Indsigts i Tivit."

"**Hjemmet** bør være et Sted, hvor Glæde, Højselighed og Kærlighed hersker, og hvor disse Dyder findes, vil Fred og Lykke bo."

"**Faderen** bør bidrage til at gjøre Hjemmet lykkeligt. . . Naar han træder over Hjemmets Tærsel, bør det altid være med et Smil og med venlige Ord." I en vis Forstand er Faderen Familiens Præst, som lægger Morgen- og Aften-Øfert paa Familiens Alter; men Hustruen og Børnene bør tage Del i Bon og forene sig med hverandre i Lovfang."

"**Fædre og Mødre**, hvor twingende eders Arbejde end er, saa undlad ikke at samle eders Familie omkring Guds Alter. Bed om, at de hellige Engle maa vaage over eders Hjem. Hush paa, at eders hjære er utsatte for Christuse." — "I den store Leges Todsprøv", Side 398, 399.

"**Der findes Mænd** i Menigheden, der føler det som sin Pligt at undervise andre om Sandheden, medens de er vrantne, utaalmodige og snare til at finde Fejl i deres Hjem. Disse trænger til, at nogen underviser dem, indtil de bliver taalmodige, gudsfrygtige Mænd

hjemme. De maa lærer Begyndelsesgrundene i sand Religion. De bør føge Gud alvorligt; thi de har været en Svøbe for deres Familier, og som en ødeleggende Hagl har de bidraget til at ødelægge deres Brodre [i Menigheden] og gjøre dem forsagte. Disse Mænd fortjener ikke Navnet Husbond [Husbaand]; thi de binder ikke Familien sammen med kristelig Kærlighed og Sympati. — "Bidnesbyrdene", 4de Bind, Side 612.

"**Eva** blev ståbt af et Ribben, som blev taget af Adams Side, hvilket betegner, at hun ikke skulde herske over ham som hans Hoved, og at hun ej heller skulde trædes under hans Fodder som en underordnet, men staa ved hans Side som hans Pige, hvem han skulde else og bestyrte. — "Patriarker og Profeter", Side 33.

"**Hverken** Manden eller Hustruen bør gjøre Krav paa at være den herskende. Herren har udnægtet det Princip, der bør folges i saa Henseende: Manden skal elses sin Hustru ligesom Kristus har elset Menigheden, og Hustruen skal agte og elses sin Mand. Begge bør legge Bind paa os at vise Venlighed og Forkommenhed og sætte sig for aldrig at bedrøve eller forurette hinanden". — "Bidnesbyrdene", 7de Bind, Side 316.

Menighedens Enhed.

Kjære Brodre! — Ligesom alle det menneskelige Systems forskjellige Lemmer forenes og danner det hele Legeme, og hvort Lem udører sin Forretning, idet det adlyder den Forstand, som styrer det hele, saaledes bør ogsaa Kristi Menigheds Lemmer forenes til et symmetrisk Legeme, som styrres af den Forstand, der findes i hele Legemet, efter at det er helligt af Gud.

Bor Menigheds Fremgang forhindres ved dens Medlemmers forkerte Opsærl. At forene sig med Menigheden er en vigtig og nødvendig Handling, men dette kan dog ikke gjøre os til Kristine eller staske os Frelse. Enhver af os bør føle sit personlige Ansvar som et Medlem af den levende Guds Menighed og en Arbejder i Herrens Bingsgaard. Vi bør ikke vente paa, at vore Brødre, der er strøbelige ligesom os selv, skal hjælpe os fremad; thi vor dyrebare Frelser har indbudt os til at forbinde os selv med ham, at forene vor Svaghed med hans Styrke, vor Uvidenhed med hans Vidom og vor Uverdighed med hans Fortjeneste. Ingen af os kan indtage en neutral Stilling; vor Indsynsdelte vidner enten for eller imod. Vi er virksomme Agenter for Kristus eller for Hjælpen. Enten samler vi med Jesus, eller vi adspredler. Sand Omvendelse er en grundig Forandring. Selv Sindets Tilboelighed og Hjertets Lyse maa forandres, og Livet blive myt igjen i Kristus.

Gud leder sit Folk til en fuldkommen Enhed paa den evige Sandheds Grundvold. Kristus gav sig selv for Verden, at han maatte "rense sig selv et Ejjendoms Folk, nidskjært til gode Gjerninger". Tit. 2, 14. Hensigten med denne Lutring er at rense Menigheden fra al Uretfærdighed og fra en uenig og stribig Land, saa at vi kan opbygge i Stedet for at nedrive og samle vores Kærestier til det store Væk, som er os betroet. De, som har ansvarsfulde Embeder i Menigheden, kan tage Fejl i deres Bestemmelser, men ikke desto mindre har Kristi Menighed paa Jordens givet dem en Autoritet, som ikke bør ringeagtes. Kristus gav Myndighed til sin Menighed efter hans Opstandelse, idet han sagde: "Desom I forlader nogle deres Synder, er de dem forladte; desom I beholder nogle deres Synder, er de dem beholdne." Job. 20, 23. Vor Forbindelse med Menigheden bør ikke let ophøves. Men nogle, som befjender sig til at være Kristi Eftersølgere, truer med at forlade

Sommerland Fab.

Menigheden, naar der er noget, som kommer i Vejen for dem, eller naar deres Stemme ikke har saa stor Indflydelse, som de synes, at den fortjener. Dog er det sandt, at de lidet mest selv, naar de forlader Menigheden, thi de udsætter sig fuldelig for Verdens Fristelser, idet de unddraget sig fra Menigheden.

E. G. White.

Lidt fra Sister Whites Pen.

"Trofast at udføre Dagens Pligter er den bedste Forberedelse til Morgenagens Prøver. Man bør ikke dvæle ved alle Morgenagens mulige Vanskeligheder og Besværer og saaledes foruge Djæbleskels Byrder. „Hver Dag har nok i sin Plage“

(„I den store Læges Fodspor“, Side 489.)

* * *

Dens Arbejde, som bærer Byrder, bliver ofte ikke forstaaet og hans Bestræbelser ikke paaskjønnet, forend Døden lægger ham i Støvet. Naar andre optager de Byrder, som han har haaret, og møder de Vanskeligheder, som han mødte, saa forstaaer de, hvorledes hans Tro og hans Mod blev prøvet. De Fejlstrin, som de var saa hastige til at straffe, tabes ofte af Syne. Erfaringen lærer dem at vase Medlidsheden. Gud tillader, at Mænd kommer til at beklae ansvarsfulde Stillinger. Naar de begaar Fejl, saa har han Magt til at irtettesætte dem eller til at fjerne dem. Vi bør være forsigtige, at vi ikke paatager os selv dette Dommerhverv, som tilhører Gud."

(„I den store Læges Fodspor“, Side 492.)

* * *

"Ikke før i Dommen vil du forstaa Indflydelsen af en venlig, hensynsfuld Optreden mod de strobselige, de urimelige og de uværdige. Naar vi møder Utaknemlighed og staar overfor saadanne, som har misbrugt den Tillid, man har vist dem, saa føler vi os tilskyndede til at vase vor Foragt eller Harme. Dette er, hvad de strobselige ventet, og de er forberedte paa det. Venlig Overbærenhed kommer dem derimod overrasende og vækker ofte bedre Tillsynsdels hos dem og opslammer Længselen efter at leve et edlere Liv."

(„I den store Læges Fodspor“, Side 508.)

Norge.

Tromsø og Hadsel.

Sådts efter Aarsmødet rejste jeg til Nordland for at tilbringe en længere Tid med Søstender. Mit første Stoppested var Tromsø, hvor jeg opholdt mig i fem Dage. Efter Søstenders egne Udtalelses havde vi udmærkede Møder, som var til Bejledning og stor Opmuntring samt Besyrkelse i Troen. Det var mig en stor Glæde at samles med disse Søstende igjen for at samtale om de Ting, som hører Guds Rige til. Vi havde ogsaa Nadvermøde for specielt at ihukomme vor Frelsers Lidelse, Dod og Opstandelse.

Broder O. J. Olsen afrejser senest fra Bergen den 31te August til Tromsø for at optage offentlig Virksomhed og vi vil bede og haabe, at dette vil blive til Menighedens Forøgelse og Besyrkelse.

Hadsel var mit næste Stoppested. Her opholdt jeg mig over tre Uger og holdt 8 Møder i Ugen foruden

Bibellesninger og Husbesøg, samt passede mit almindelige Konferensarbejde og Korrespondance.

Sidste Aar jeg var her, havde vi Regn næsten hver Dag; men i Aar var det modsat, idet vi havde Tørke hele Tiden med Undtagelse af et Par Dage. Omendfjont Befolning var optaget med deres Fisseri og andre Ting, saa var de flinke til at overvære Møerne, og især var dette tilfælde om Søndagskvældene, for da maatte vi tage frem Planke for at slasse de besøgende Siddeplads.

Vi mærkede, det var godt for Søstende at bo sammen, og Gud kom os meget næر, og dersom Søstende vil rette deres Liv efter de Formaninger og Oplysninger, Herren betroede os, skal de nok saa Himlen til sidst.

Vi droftede flere Emner, som er af stor Betydning for den sidste Menighed, og alle udtalte sig at være helt enig og befæstet i den nærværende Sandhed. Søstende havde erfaret, at Satan hverken er død eller bunden, men at han arbejder af alle Kræfter for at hindre Guds Virkning. Men takket være Gud, igjennem Tro og Bon kan man altid faa Raade og Kraft til at modstå ham og overvinde alle hans Fredige Angreb. Maas Gud hjælpe disse Søstende at sejre og faa Overvinderens Bon.

Vi hadde Nadver og Forretningsmøde, og vi mærkede Herrrens Aands Virkning paa vort Hjerte. Vi havde Daab to forskellige Gange. Ogsaa i Aar bestemte nogen sig for at vandre i alle Herrrens Bud.

Jeg vil altid ihukomme de velsignede Stunder, jeg tilbragte paa Hadsel.

N. C. Bergeren.

Ville Vandt den 27/1 1910.

Menigheden anklaget.

"J bedrager mig . . . med Tienden og Afgisten. „Bend om til mig, og jeg vil vende om til eder, siger den Herre Zebaoth.“ Mal. 3, 8. 7. Gud anklager den sidste Menighed for at være afvegen fra hans Bud og ikke bevare dem og bedrage ham i Tiende og Gaver. Er dette sandt i dit Tilfælde, Høre Læser? Hvis saa, da er vi ikke beredte til at møde Herren. Gud har forudsagt i Aab. 3, 13—17, at Lunkenhed vil trænge sig ind i den sidste Menighed; men paa samme Tid vil mange tro, at de er rige og har Overflod og fatters intet. Derfor raader Herren os til (18de Vers) at salve vores Øyne med Øjenhalve, at vi kan se og forstaa Tidens Alvor, og hvad Herren kræver af os som Individer og en Menighed. Lad alle, som hækender sig til at vente Jesu snare Tilfommelse, vende sig til Herren med hele deres Hjerte og føre al Tienden til Forraadshuset (Kasserne for Menigheden og Konferensen). Da har Herren lovet at aabne Himlens Sluser og udgyde sin Besignelse over os og vort Arbejde i Overmaal; men der som vi ikke forbliver tro i dette Stykke, kan vi ikke vente, at Gud skal velsigne os i Jordarbejde, Fisseri eller andet Arbejde. Bliv tro indtil Døden, saa skal du faa Livets Krone! Mærk følgende: „Herrens Gjerning, der burde gaa fremad ti Gange saa sterk, som den nu gjor, forhindres, ligesom naar Baaren holdes tilbage ved Kolde Vintervinde, fordi nogle af dem, der befjender sig til at være Guds Folk, anvender til eget Brug de Penge, der burde helliges til hans Tjeneste. Fordi Kristi selvpofrende Kærlighed ikke indforlives i deres praktiske Vandl, er Menigheden svag, hvor den burde være stærk. Ved sin egen Fremgangsmåade har den udslukket Lyset og frarøvet Millionskrifts Evangelium. . . At bedrage Gud er den største Forbrydelse, man kan gjøre sig skyldig i, og dog er denne Synd dybt rodset og almindelig.“ — Ellen G. White i Review and Herald for 13de Octbr. 1896.

N. C. Bergeren.

Amtalsoverføgt over den norske Konferens fra 1ste April til 30te Juni 1910.

Menigheder	Fra Trattat- og Misjonsforeningen												Fra Sabbatsforen														
	Beting			Gaver til Konferensen			Beting			Gaver til Sabbatsforen			Beting			Gaver til Sabbatsforen			Beting			Gaver til Sabbatsforen					
	Fr.	Dre.	Fr.	Fr.	Dre.	Fr.	Fr.	Dre.	Fr.	Fr.	Dre.	Fr.	Fr.	Dre.	Fr.	Fr.	Dre.	Fr.	Fr.	Dre.	Fr.	Fr.	Dre.				
Nrendal . . .	23		12	101	70	4	17941	120		18	25		14	20	10	13	77	13	77								
Bergen . . .	87		55	592	95	6	67	48	00	23	00	1	39	37	10	40	62	40	62								
Drammen . . .	34		27	529	57	3	13	1	00	0	90	1	39	33	13	5	22	90	22	90							
Gjegjund . . .	7		5	63	58			1159	400					5	5	9	54	9	54								
Garslund ³⁾ . . .																											
Sædrittskåb ²⁾ . . .	13	1	2	8	60	52																					
Jørgen ¹⁾ . . .																											
Gadel . . .	46		20	211	10	5	4	19	10	2601	157	4	00	5	00												
Damar . . .	29		24	309	73	8	8	5	5	1895	600	5	00	4	00												
Gaugefond . . .	41	2	28	387	88																						
Dorten . . .	10		9	139	65																						
Rægere . . .	14		10	200	80	3	21	24	76	18547	689	3	10	63	67												
Rrittania . . .	277	15	2	180	2352	66	12	13	4	2747	38	3	00	11	00												
Fr. a. Uggd. foren.										2642	284	4	00														
Rittianiland . . .	51		39	510	78	10	1																				
Konf. Renigh . . .	49	22	291	97		2		4		1576	104	2	00	9	33	37	31										
Savut . . .	16	8	75	97																							
Sille Randve . . .	24		126	58		6	2	2	111	29	6292	80	5	00	3	00											
Ulandaf . . .	20		157	41																							
Ulofs . . .	25		18	252	70																						
Porsgrund . . .	11	10	94	93																							
Høisær ¹⁾ . . .																											
Gendnes . . .	14		12	36	92		6	27	15	107	9	4566	67	0	72	11	55	27	52								
Garsborg . . .	27	2	10	52	75		6	15	15	107	17	29650	167	2	00	13	50	7	5								
Giften . . .	25		13	174	99		5	2	4	2	1726	85	6	44	5	23	32	76	21	15							
Glaesanger . . .	71	3	45	475	23		32	7	4	5817	872	63	44							68	23	44	7	43	59		
Kromsøe . . .	13		12	68	72																						
Kronohjem . . .	30		1	126	16																						
Kongsberg . . .	9	1	1	6	7																						
Glards . . .	5																										
Sauv. Øjemæsib.																											
	971	24	5	591	7402	75	200	64	144	93	127	484	249	112158	4337	141	26	121	68	147	73	602	160	444	104	642	74

¹⁾ Ørgogn tilhører Rrittania Renighed, men har egen Sabbatsfore. ²⁾ Menigheden er oplyst, men en ny Sabbatsfore er dannet. ³⁾ En Sabbatsfore er dannet for Kvartal til Fr. 109.76. Dogfølg gjennem Kvartalet beløber sig til Fr. 11.071.25 brutto. De indomme Kvartedegsver antog for Kvartal til Fr. 109.76.

Galler senkt til Difrittsfæstningen

Galler til Sabbatsforen

Galler til Gitter

Den gyldne Middelvej.

Mennesket ser høste i flere Henseender lig en Pendel. Det svinger fra den ene Øerlighed til den anden. Flertallets Meninger, Verdens Ros eller Dadel, Sæder, Skifte og Smag over lige som Følelseslivet sin Indflydelse over Mennesket og fører det viljeløst af Sted. Mødegrundinden udsteder sine ofte despotiske Beslutninger, og Mennesket adlyder. Fra den ringeste i Diogene's stunden til den, som vandrer om i Marmorpaladsets luksuriøse høje Sale, falder de pås Kne for at tilbede hende; thi hendes Magt er stor. Som ved et Tryllestage fejer de sidst ankomne Modejournaler og andre af nævnte Gudindes Repræsentanter væk og ubrugelig gjor alle Hatte, Kaaber, Kjoler, Tøjmonstre, Møblementer osv. Det er gammeldags, og ingen bover at røre det. Bondepiger faste sit "Tørklæde" og med mere Forstaelse om, hvad der "bruges" end om, hvad der er klædeligt og tækkeligt, sætter paa sig den "moderne Hat", der ofte ligner enten en hængende Have eller en Negerkral fra Africas Indre.

Den alvorlige Kristine tager selvfolgelig Afstand fra Modens vilde Udsig i vores Dage. Men ofte hænder det, at en og anden, der har mindre Erfaring end Albor, viger ud til den modsatte Øerlighed, hvilket kan være lig saa lidt tilfalsende for den alvorlige Kristine med Renligheds- og Ordenssans og virkelig Forstaelse af, hvad der er tækkeligt. I Stedet for den alt for trange Kaabe ifører man sig et Blag, der hænger paa Legemet som en Skæ. Den luksuriøse Hat erstattes af noget, der ligner en Tørklænehatt, og de øvrige Klæder har allerede som nylet gammelt og halvslit Udsigende og egner sig kun til at more Gadens Smaapobel. Den gyldne Middelvej er vanfælig at finde; men Guds Ord faavel som Profetiens Land leder altid ind paa den. Det kan viselig ikke behage Gud eller øre hans hellige Navn, at én, der bekjender sig til at være en Kristen og at vandre i den alvorlige og fattige Mands Fodspor fra Nazareth, bører sig i Tilbudselske foran Modens Alter; men det kan lig saa lidt være til Skaberens Ære, at man tager det Legeme, der er det sjønneste og mest fuldkomne af alt i Naturen, og vanskirer det med Klæder, der taler om Mangl paa Smag og Ordenssans. Det er fra Menneskets blotte Ødre, man faar sit første Indtryk, og et velopsat Haar, en Kjole, syet med Omhu og Smag, en velbørstet Frakke og pudset Stohæl samt Renhedens behagelige Dust fra enhver Del af Legemet bidrager meget til at lede vores Medmenneskers Tanke hen paa Gud.

N. P. N.

Aarsag og Virkninger.

"Dersom I holder mine Bud, skal I blive i min Kjærlighed, ligesom jeg har holdt min Faders Bud og bliver i hans Kjærlighed." Joh. 15, 10.

Har du overvejet, hvad der ligger i dette Skrifsted? Hvor mange er der ikke, der med Rette beklager, at de ikke elster Herren, som de burde. De føler sig saa løbde og saa sløve, men hvad er Grunden? Jesu forsikter — og han beviser det med sin egen Erfaring — at dersom vi holder Guds Beslutninger, saa skal vi blive i hans Kjærlighed. Har du overvejet dette, tjære Broder og Søster? Har du nogensinde set en, som har været noje med at opfylde al Guds Vilje og dog under dette lidt efter lidt mistet sin Kjærlighed til Gud? Eller finder du ikke, at netop saadan viser en stadig Trang til at komme nærmere Gud? Finder du ikke i Almindelighed disse paa deres Bladser i Sabbatsstolen og paa

andre Møder? Vær noje med alt det, Gud forlanger af dig, og du vil faa my Trang, my Æver, my Længsel og mere og mere Kjærlighed til ham, som har elset dig indtil Døden.

N. P. N.

Skal man være saa noje?

Det hænder ikke saa sjældent, naar man iblandt udenforstaende søger at leve Sandheden helt ud, særlig med Hensyn til Sundhedsagen, at disse med tilhørende Forbauselse udtryder i ovenstaende Spørgsmål. Det gjælder maa ske at arbejde nogle Minutter, efter at Sabaten er gaact ind Fredag Aften, at driske en Kop Javakaffe "med megen Glæde i", at spise lidt Bolse af en eller anden Slags med stinnende hvide Flekrebiter i eller som Thylene at gaa et lidet Grinde paa Sabbaten for Husbonden eller Fruen ved at hente en Pakke fra Skædderen el. lign. — Siger man i Harmoni med Guds Ord og enhver virkelig Syvende-Dags Adventists Princip: "De faar undhylde, men dette kan jeg ikke gjøre, da jeg anser det som Uret og Synd imod det Lys, Gud har visst mig," saa hører man ikke saa sjældent hemmeligt, at man er for noje; men det hænder heller ikke saa sjældent, at de selv samme Mennesker har noget at berette om en eller anden Adventist, som de paastaar er en Hyller, fordi han bekjender sig til at holde Sabbaten, og dog er han "slet ikke saa noje", hun bekjender sig til at leve efter Sandheden, men "byder vi hende en Kop Kaffe, tager hun med Glæde derimod" osv. Satan er en "Bagvæske". Han søger at faa Menneskene til at gjøre det, som han selv ved er imod Bibelens Øvre, og siden anklager han "dem for Gud Dag og Nat". Det bedste Vejen imod hans listige Rænker er at leve Sandheden helt ud, og det bringer os selv Belsignelse.

Gurine B.

Katarina Thorp henslo den 24de Juni i Troen paa sin Frelser i sit Hjem paa Thorp ved Farfjord. Hun antog Sabbathen for endel Aar siden. To af hendes Børn, Eldste C. A. Thorp og Th. Thorp, var tidligere kjendt med Sandheden, og det var gjennem deres Arbejde hun gav Sandheden Lys Blads i sit Hjerte. Hun frendede sig over det Lys, hun havde faaet, og Folene paa Thorp giver hende det bedste Bidnesbyrd. Under tegnede har aldri truffet nogen, der satte saadan Pris paa vor gode Litteratur som hun. Katarina Thorp blev begravet paa Vanse Kirkegaard, hvor undertegnede var til Stede og mindede om nogle af Guds Ords herlige Sandheder.

Med venlig Hilsen til de esterladte fra

Chr. Sand 9/-10.

Chr. Tobiasen.

Blads ledig. Til en Værksmestersfamilie i Sarpsborg (ikke Adventister) onfles en huslig, stærk, norrøn, krispelig, ikke for ung, Pige. De, som maatte onfle at reflektere paa Bladsen, bedes henvende sig skriftlig til K. E. Trober, Kulaasgade, Sarpsborg.

En à to unge Piger, Sabbatsholdere, faar straks Blads ved "Herold"s Trykkeri, Kristiania.